

Tilfældet var med Lovem af 1894 om Tiendeafløsning, og som det nu er med Hensyn til det Forslag, der foreligger om Huslodder, og hvad jeg ogsaa selv har været med til, er jo en Fritagelse for Stempelafgift for Forsikringer af Arbejdere mod Ulykkestilfælde. Der vil det erindres, at jeg begyndte med at foreslaa, at man kun skulde fritage de Kontrakter, der ere indgaaede ifølge Loven om Arbejderes Forsikring mod Ulykkestilfælde, hvor der altsaa var Spørgsmaal om et helt nyt Forhold, der ikke tidligere havde været fremme, og et Forhold, der i høj Grad talte for Stempelfrihed. Det var under Forhandlingerne her, at jeg kom til at gaa videre og ganske vist ogsaa der medtage Kontrakter, der tidligere vare inde under Stempeloven, men — det tror jeg nok at turde sige — dels Kontraktforhold, der kun havde et meget ringe Omraade tidligere, dels saadanne Forhold, der væsentlig have skiftet Karakter netop paa Grund af den ny Lov. Altsaa jeg maa beklage, at jeg ikke kan gaa med til dette Forslag, som det foreligger nu, og jeg tror i det hele taget, at det vil være vanskeligt paa det Grundlag, som her er givet, nemlig at fritage Kontrakter, der kun angaa ringe Beløb, for Stempelafgift.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Alf. Christensen*): Ja, jeg kan jo ikke nægte, at den højtærede Finansministers Udtalelser vare mig en Skuffelse. Men alligevel skimter jeg dog et Haab, thi i den forrige Finansministers Tid var der to Vanskeligheder, nu er der kun en. Den finansielle Vanskelighed ere vi komne over, og Principperne er jeg ikke bange for; dem skulle vi nok faa forandrede i Tidens Løb, saa jeg ser alligevel en temmelig lys Skæbne for Sagen. Naar Finanserne kunne taale det, har jeg rigtig godt Haab om, at dette Lovforslag kan blive til endelig Lov, om det ikke maatte ske ved den højtærede Finansministers Medvirkning, saa dog ad Aare, naar andre Principper komme frem. Naar blot Finanserne kunne taale det, klares Principperne nok.

Finansministeren (*Hørring*): Ja, enten det drejer sig om 20,000 Kr. eller 50,000 Kr. om Aaret, tror jeg, at alle ville være enige om, at Finanserne selvfølgelig kunne taale det. Men det er netop Faren, at man paaberaaber sig dette, at Finanserne kunne taale disse 50,000 Kr., til næste Aar maaske atter andre 50,000 Kr. o. s. v. Det er den gamle Historie med

Hestehalen, som man piller Haar ud af, saa at der til Slut ingen bliver tilbage. Det er en farlig Vej.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Alf. Christensen*): I Modsetning til den højtærede Minister anser jeg ikke denne Vej som farlig; jeg tror tværtimod, at det er den Vej, vi skulle gaa. Hvor som helst vi læse i Historien, se vi, at Historien indeholder foruden Krige ny Skatter, der gerne ere foranledigede ved Krigene, men meget sjælden se vi, at gamle Skatter ophæves. Naar vi ved en lille Revision som denne af Stempelovens § 39 skaffe 20,000 Kr. ud af Statskassen og tilbage til Borgernes Lommer og lade dem blive der, hvor de ere til meget mere Velsignelse, saa tror jeg, at det er den rigtige Vej; det er netop den Vej, vi skulle gaa ved Revisionen af vore Skattelove, ikke at finde ny Skatter, men at komme af med de gamle.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden (*Sofus Høgsbro*): Hermed er Dagsordenen udtømt, men uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (*Kvist*) for at forelægge de to ved Mødets Begyndelse i Dag anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Kvist*): Som det vil være det høje Tings Medlemmer bekendt, har der Gang efter Gang her i Tinget og for Resten ogsaa i det andet Ting været fremsat Forslag til Lov om Handelspladsernes kommunale Styrelse, og saadanne Forslag have været underkastede en meget indgaaende Behandling, saavel i dette Ting som i det andet Ting, men det har ikke kunnet lykkes at faa en Lov i denne Retning gennemført. Den 8de Oktober 1898, altsaa i Begyndelsen af indeværende Samling, fremsatte Indenrigsministeren paa ny et Forslag i den Retning, og dette Forslag blev henvist til et Udvalg, som har arbejdet derpaa. Efter at Udvalget havde arbejdet paa Forslaget i nogen Tid, blev det enigt om at opfordre Ministeren til at udarbejde to ny Forslag, og det er de to Forslag, som jeg herved har den Ære paa samtlige Udvalgsmedlemmers Vegne at forelægge for det